

کد کنترل

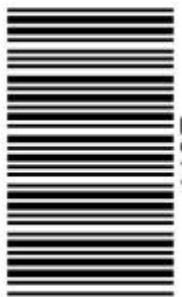
119

E

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

119E

صبح جمعه
۱۳۹۶/۱۲/۴

دفترچه شماره (۱)

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)
جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌تمکز) - سال ۱۳۹۷

رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی (کد ۲۱۳۰)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: زبان عربی - فقه - اصول	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق حاصل، تکثیر و منتشر می‌ولایات به هر روش (الکترونیکی و...) بس از برگزاری آزمون، برای تمام اندکس خلبان و حقوقی تنها با محور این سازمان عبارت می‌باشد و با مختلفین برگزار علورات رفتار می‌شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، بهمنزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (١٠ - ١)

١- «و لا تتفق ما ليس لك به علم، إن السمع و البصر و الفواد كل أولئك كان عنه مسؤولاً»:

۱) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!

۲) بر آنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سؤال خواهند شد!

۳) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشند

۴) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!

٢- «إن أقعد أحداً منكم الكبير عن مكاسبه و لقاء إخوانه، فزوروه و عظموه و استظهروا بفضل تجربته!»:

۱) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!

۲) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کردن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او بپردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!

۳) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار یارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!

۴) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

۳- «أعوامٌ وصل، كان يتسى طولها ذكر النوى، فكأنها أيام!»:

- ۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش تبودند!
- ۲) یاد لحظه‌های فراق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- ۳) بخاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!
- ۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانیش را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

۴- «و نَكِرْمَ جَارِنَا مَادَمَ فِينَا وَ ثُنْبَعَهُ الْكَرَامَةِ حَيْثُ مَا لِا!»:

- ۱) همسایه خود را مدام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- ۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- ۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!
- ۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

۵- عین الخطأ:

- ۱) إلَى الله أَشْكُو مِنْ مَعْشِرِ يَعِيشُونَ جَهَّالًا وَ يَمُوتُونَ ضُلَّالًا؛ مِنْ إِزْ جَرْوَهِي كَهْ نَادَانْ زِيَستْ مِنْ كَنَندْ وَ گَمَرَاهْ مِنْ مِيرَنَدْ، بَهْ الله شَكَایتْ مِنْ كَنمْ.
- ۲) لَيْسَ فِيهِمْ سَلْعَةً أَبُورْ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا ثَلَى حَقَّ تَلَوْتَهِ؛ نَزَدَ آنَانْ كَالَّا يِي بِي رَونَقَتْرَ ازْ قَرَآنْ نِيَستْ هَرَگَاهْ آنَطُورْ كَهْ شَايِسْتَهْ آنْ استْ تَلَوْتَ گَرَددَ.
- ۳) وَ لَا سَلْعَةَ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرَفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ؛ وَ نَهْ كَالَّا يِي گَرَانِبَهَاتَرْ ازْ قَرَآنْ استْ هَرَگَاهْ ازْ مَوَاضِعِهِ خَوْدَ تَحْرِيفَ گَرَددَ.
- ۴) وَ لَا عَنْدَهُمْ أَنْكَرْ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفُ مِنَ الْمُنْكَرِ؛ وَ مَنْكُرَتْ ازْ امْرَ بِهِ مَعْرُوفَ نَزَدَ آنَانْ نِيَستْ وَ جَزْ مَنْكُرَ ازْ آنَانْ نَمِي شَنَاسِمْ!

۶- «وَ مَا كَنْتَ مِنْ أَدْرِكَ الْمَلَكَ بِالْمُنْتَنِي وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبَنَ النَّوَاصِيَا!». عِنْ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

- ۱) ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج!
که نبود اندر جهان بی رنج گنج!
- ۲) عمر بگذشت و ندیدیم به خود روزبهی
تا به کی ای فلک، این دور مکرر دیدن!
- ۳) مَوِي سَپِيد رَافِلَكَمْ بَهْ رَايِگَانْ نَدادْ
این رشته را به نقد جوانی خریده‌ام!
- ۴) خواب نوشین بـامداد رحیل
بازدارد پـیاده را ز سـبیل!

۷- «إن كان لا يُقْنِيك ما يكفيك» فكلّ ما في الأرض لا يُقْنِيك!». عين ما لا يناسب مفهوم البيت:

- فریدون به ملک عجم، نیم سیر!
یا قناعت پر کند یا خاک گورا!
آنکه آن داد به شاهان، به گدایان این دادا
نعمت روی زمین پر نکند دیده تنگ!
- ۱) گدارا کند یک درم سیم سیر
 - ۲) گفت چشم تنگ دنیادوست را
 - ۳) گنج زر گر نبود گنج قناعت بر پاست
 - ۴) روده تنگ به یک نان جوین پر گردد

۸- «گرسنگی و قحطی نمی‌توانند بر جنگجوی شجاع چیره گردند و اورا از مبارزه بازدارند، كما اینکه گرمای سوزان نمی‌تواند بر گیاهان صحرایی تأثیر کنند!». عین الصحيح:

- ۱) لا يمكن للجوع والمجاعة التغلب على المكافحة الباسلة و تمنعه من النضال، كما أن شدة الحر لا تؤثر على الأشجار الصحراوية!
- ۲) إن الجوع والجدب لا يمكن لها الغلبة على كل محارب شجاع و تمنعه عن المحاربة، كما أن حماره القبيط لا يمكن له التأثير على النباتات البرية!
- ۳) إن المجاعة والجوع لا تستطيعان أن تغلب المناضل الباسل و تشغله عن المحاربة، كما أن شدة الحرارة لا يمكن أن تتأثر بالأشجار الصحراوية!
- ۴) لا يستطيع الجوع والمجاعة أن يتغلبا على المناضل الشجاع و يشغلاه عن المناضلة، كما أن حماره القبيط لا تستطيع أن تؤثر على النباتات البرية!

۹- «زنهر از اینکه در بین مردم چون حیله گران زندگی کنید و در بین مسلمین تفرقه بیفکنید!»: عین الخطأ:

- ۱) إياكم و المعيشة بين الناس كعيش الماكرين، و أن تفرقوا بين المسلمين!
- ۲) إياكم إياكم أن تعيشوا بين الناس عيشة الماكرين و تشقو عصا المسلمين!
- ۳) حذار من العيش بين الأئمّة كما يعيش المحتالين و أن لا تشقو عصا المسلمين!
- ۴) أحذركم من أن تعيشوا بين الأئمّة عيش المحتالين و أن تتبّعوا الفرقة بين المسلمين!

۱۰- «برخی از صنایع ادبی در ضربالمثلهای عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیت نداشت، بلکه بسیاری از این ضربالمثلها خالی از هر نوع فن و بیانی بود، زیرا ضربالمثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است!». عین الصحيح:

- ۱) كانت قد تسربت الأمثال العربية في المجتمع العربي دون بعضه، والأمثال الأدبية هذه كثيرة ما كانت خالية عن الفن و البيان، وكانت تسود في لغة التحاور كالعادة!
- ۲) بعض الصنائع الأدبية كانت قد تسربت في الأمثال العربية، ولكنها لا تعم كلها، بل كثير من هذه الأمثال كانت مغسولة من كل فن و بيان، لأن الأمثال تجري في لغة التخاطب عادة!
- ۳) من الصنائع الأدبية ما كانت تتفذ في الأمثال العربية، ولكن لا تشمل كل ذلك، بل كثيرة ما كانت الأمثال تضرب دون أي فن و بيان، لأن الأمثال هذه جارية في لغة الحوار كالعادة!
- ۴) كانت الصنائع الأدبية تدخل في أمثال اللغة العربية، ولكنها لا توجد في كلها، بل الأمثال العربية كانت تخلو من الفن و البيان كثيراً، و عامة الناس تستفيد منها في لغتها الدارجة عادة!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (۱۳-۱۱)

۱۱- عین الصحيح:

- ۱) إنما من علامات الفقه الحلم و الصمت!
- ۲) التواضع أن تُعطى الناس ما تُحب أن تُعطاه!
- ۳) من أنصف الناس من نفسيه رضي به حكماً بغيره و لاشك فيه!
- ۴) العامل عن غير بصيرة كالسائل على غير الطريق، لا يزيد سرعة السير إلا البعد!

۱۲- عین الخطأ:

- ۱) مما لا شك فيه أن حملة العلم في الملة الإسلامية كان أكثرهم العجم،
- ۲) والسبب في ذلك أن الملة في أولها لم يكن فيها علم و لا صناعة لافتتنى أحوال السذاجة و البداءة،
- ۳) وإنما أحكم الشريعة التي هي أوامر الله و نواهيه كان الرجال ينقلونها في صدورهم،
- ۴) وقد عرفوا مأخذها من الكتاب و السنة بما ثلثوه من صاحب الشرع و أصحابه!

۱۳- عین الخطأ:

- ۱) إن الذين لم يبيّن لهم الحب أجنحة لا يستطيعون أن يطيروا إلى مأواه الغيم،
- ۲) ليروا ذلك العالم لسحرى الذي طافت فيه روحى في تلك الساعة المحزنة،
- ۳) إن الذين لم يتخذهم الحب أثياعا لا يسمعون الحب متكلما،
- ۴) فهم و إن فهموا معانى هذه الصفحات الضئيلة لا يمكنهم أن يروا ما وراء ذلك!

■ ■ عین الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرفی (۱۴ - ۱۸)

۱۴- «ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون»:

- ۱) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
- ۲) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
- ۳) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و علامة جزمه حذف حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
- ۴) القرى: جمع تكسير (مفرده: قرية، مؤنث)، مضاد إليه و مجرور محلأ في اللفظ، و في المعنى نائب فاعل لشبيه الفعل «مهلك»

١٥ - « و كأين من قرية هي أشد قوة من قريتك التي أخرجت أهلكناهم فلا ناصر لهم ». عين الصحيح عن الجملتين « هي أشد » و « أهلكناهم » :

١) نعت للمنعوت « قرية » / خبر للمبتدأ « كأين »

٢) خبر للمبتدأ « كأين » / خبر بعد خبر للمبتدأ « كأين »

٣) حال لذى الحال « قرية » / صلة ثانية للموصول « التي »

٤) حال لصاحب الحال « قرية » / مستأنفة لا محل لها من الإعراب

١٦ - « آتوني زير الحديد حتى إذا ساوي بين الصدفين قال انفخوا حتى إذا جعله نازا قال آتوني أفرغ عليه قطرًا ». عين الصحيح :

١) ساوي : فعل ماضٍ من باب معاملة و لفيف مقرون ، و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره « هو » و الجملة فعلية و في محل نصب على الظرفية !

٢) آثوا (الأولى) : فعل أمر من المجزد الثلاثي ، معنّى و ناقص (اعلاه بالحذف) ، و مبني على حذف نون الإعراب

٣) قطرًا : متنازع عليه ، و هو إما مفعول ثان لفعل « آتوا » أو مفعول لفعل « أفرغ » و العامل الآخر مستغنٍ عن المعمول

٤) أفرغ : متنازع عليه ، مجزد ثلاثي و جواب طلب و مجزوم على أنه جواب لشرط مذوق مع أداته

١٧ - « ما ملوم المتأني » و « ما مشكرون البخلاء ». عين الصحيح عن الكلمتين « المتأني » و « مشكرون » :

١) صفة مشبّهة على وزن اسم الفاعل ، مبتدأ مؤخر و مرفوع بضمّة ظاهرة / اسم « ما » شبيه بليس و مرفوع بالواو

٢) اسم فاعل و مصدره « تأني » و نائب فاعل لشبيه الفعل « ملوم » / اسم مفعول و خبر مقدم و مرفوع بالواو

٣) فاعل لشبيه الفعل « ملوم » و مرفوع بضمّة مقدرة / صفة مشبّهة و هو « فعول » بمعنى مفعول ، و مبتدأ و مرفوع

٤) مشتق و اسم فاعل و مصدره « تأنّ » و مرفوع بضمّة مقدرة / مشتق و اسم مفعول و شبيه الفعل و فاعله « البخلاء »

١٨ - « عليكم بالتّواصل والتّبادل ، وإيّاكم والتّدابير والتّقاطع ! ». عين الصحيح عن اعراب « عليكم » و « إيّاكم » :

١) شبيه جملة و خبر مقدم وجواباً / محذر منه و مبتدأ و مرفوع محلّاً

٢) جار و مجرور و محذر منه / اسم فعل مرتجل و فاعله ضمير « كم » البازر

٣) اسم فعل منقول من الجار و المجرور / مفعول به لفعل مذوق من باب التحذير

٤) مفعول به لفعل مذوق من باب الإغراء / محول من الضمير المنصل لتعذر تقرّده

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)

١٩- عين الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:

- ١) «قالوا معدنة إلى ربكم» (مصدر ميمي)
- ٢) سبّح الله تسبيحة (اسم النوع أو الهيئة)
- ٣) «يظلون بالله غير الحق ظن الجاهليه» (مصدر صناعي)
- ٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر رياعي مزيد)

٢٠- عين ما فيه لام الجمود:

- ١) جُد في حياتك لتسود الآخرين!
- ٢) و ما كان الله ليطلع عباده على الغيب!
- ٣) و من يحفر بئراً ليصرع واحداً
- ٤) نبئ يرى ما لا ترون و ذكره

٢١- عين اسم الفعل بمعنى الأمر:

- ١) مه، ما هذا الفضول!
- ٢) هيهات الذلة متا!
- ٣) بخ لك على هذا التقىم!
- ٤) شتان ما بين المجتهد و الكسلان!

٢٢- عين الصحيح عن المصقر للأسماء التالية: بنت، اسم، كتاب، سوداء:

- ١) بنىٰت، اسٰيم، كٰتِب، سوٰيدا
- ٢) بنىٰت، اسٰيم، كٰتِب، سوٰيدا
- ٣) بنىٰة، سمٰي، كٰتِب، سوٰيداء
- ٤) بنىٰة، سمٰي، كٰتِب، سوٰيداء

٢٣- عين ما ليس فيه حرف جز زائد:

- ١) «أليس الله بأحكم الحاكمين»
- ٢) «و ما الله بعافل عما تعملون»
- ٣) «ما نرى في خلق الرحمن من تفاوت»
- ٤) «كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور»

٢٤- عين ما لم يتقدّم الخبر وجوابها:

- ١) أين أخوك، ما رأيته منذ مذءاه!
- ٢) ما ناجح إلا الصادق في أعماله!
- ٣) أطالبة في الصفة أم طالب!
- ٤) إنما شجاع من يحارب شيطان نفسه!

٢٥- عين الخطأ (في العدد):

- ١) إنه أتى لنا بمائة دليل و نيف ليثبت مذعاه!
- ٢) له ستٌ و نيف من المقالات العلمية البارعة!
- ٣) يدرس في كلٰيٰتنا ألف و نيف من الطلبة و الطالبات!
- ٤) كان يطالبنا من الأجرة تسعين و نيفاً من التومانات!

-۲۶- عین حرف «لا» لیست لنفي الجنس:

- (۱) لا عمل خير ضائع و لا عمل سوء راجح!
- (۲) لا مهملاً واجباته ناجح!
- (۳) لا في الصفت معلم و لا طالب!
- (۴) لا ضدّين مجتمعان!

-۲۷- عین الخطأ نحوياً:

- (۱) كفى بالمرء خيانةً أن يكون أميناً للخونة!
- (۲) كُلُّ إِنَاءٍ يَنْضَحُ بِمَا فِيهِ!
- (۳) من أراد البقاء ليوطّن نفسه على المصائب!
- (۴) الوضيغ من وضع نفسه!

-۲۸- عین العبارة التي جاء فيها المفعول المطلق مرتدين:

- (۱) جلست على الكرسي جلوساً صحيحاً!
- (۲) كتبت كتاباً لم يكتب أحد مثله!
- (۳) علمته الدرس مرتدين اثنين!
- (۴) مشيت مشياً لا يمشيه أحد!

-۲۹- عین الصحيح في المفعول لأجله:

- (۱) على المؤمن أن لا يكذّب في حياته ادخاراً للمال فقط!
- (۲) إنها طالعت هذه المقالة و جمعت آراء كاتبها إفاده منه!
- (۳) قمنا بإقامة الحصون حولنا إحاطة العدو اللاؤد بنا!
- (۴) يبجل الناس الإنسان الصادق حباً لصدقه في العمل!

-۳۰- عین الخطأ في إعراب المستثنى:

- (۱) ما نجح من طلبات صفتنا إلا عشرين منها!
- (۲) لم يبق في الصفت إلا خمسة و عشرين من الطلبة!
- (۳) لن يفوز في السباق إلا هؤلاء المتأثرون في التدريب!
- (۴) لم يفز في سباق العام الماضي إلا المتأثرون و المتأثرات!

-۳۱- مطابق دیدگاه شهیدین، کدام مطلب در مورد عقد بیع، درست است؟

- (۱) يشترط ايقاعه بلفظ الماضي العربي و تقديم الایجاب على القبول
- (۲) لا يشترط ايقاعه بلفظ الماضي العربي و لا تقديم الایجاب على القبول
- (۳) لا يشترط ايقاعه بلفظ الماضي العربي و يشترط تقديم الایجاب على القبول
- (۴) يشترط ايقاعه بلفظ الماضي العربي و لا يشترط تقديم الایجاب على القبول

-۳۲- باقبض مبيع

- (۱) ضمان به مشترى منتقل مى شود مطلقاً.
- (۲) تتها در صورت خيار بائع، ضمان به مشترى منتقل مى شود.
- (۳) تتها در صورت خيار مشترى، ضمان به مشترى منتقل مى شود.
- (۴) در صورت عدم خيار مشترى، ضمان به مشترى منتقل مى شود.

- ۳۳- عبارت «لان السبب الناقل للملك هو العقد المشروط بشرطه و كلها كانت حاصلة الأ رضا المالك فإذا حصل الشرط

عمل السبب التام» تعليل، بر چه حکمی است؟

(۱) بطلان بيع فضولي مطلقاً

(۲) عدم نفوذ بيع فضولي و حكم به ناقليت اجازه

(۳) عدم نفوذ بيع فضولي و حكم به کاشفیت اجازه

(۴) عدم نفوذ بيع فضولي بهطور مطلق، اعم از کاشفیت یا ناقليت اجازه

- ۳۴- لو باع غير المملوك مع ملکه

(۱) بطل البيع لتبغض الصفة

(۲) صح البيع إن اجاز المالك و يتخير المشتري

(۳) وقف صحة العقد في الجميع على اجازة المالك

(۴) صح البيع في ملکه و وقف في ما لا يملک على اجازة المالك

- ۳۵- در بيع مرابحة، در صورت ظهور کذب باع، کدام مورد درست است؟

(۱) مشتري بهدليل غرور خيار دارد.

(۲) بيع باطل است بهدليل غرور مشتري.

(۳) مشتري حق اخذ مقدار زايد را بهدليل غرور دارد.

(۴) بيع باطل است و مشتري بهدليل عدم وقوع مقصودش خيار دارد.

- ۳۶- با توجه به عبارت «الارش نسبة التفاوت بين القيمتين من الثمن»، درصورتی که قيمت مبيع صحيح هزار تومان و

قيمت معيب آن هشتتصد تومان و ثمن معامله ششتصد تومان باشد، در این صورت ارش چند تومان خواهد بود؟

(۴) صد و پنجاه

(۳) چهارصد

(۲) صد و بیست

(۱) دویست

- ۳۷- خيار تأخير در کدام مورد ثابت است؟

(۱) در بيعي که قبض ثمن صورت نگرفته و شرط تأخير نشده باشد.

(۲) در بيعي که قبض مبيع صورت نگرفته و شرط تأخير نشده باشد.

(۳) در بيعي که قبض مبيع صورت نگرفته و شرط تأخير نشده باشد.

(۴) در بيعي که قبض و اقبض مبيع و ثمن صورت نگرفته و شرط تأخير نشده باشد.

- ۳۸- کدام مطلب در مورد «مالکیت اجیر بر اجرت»، درست است؟

(۱) مالکیت بر اجرت پس از اتمام عمل حاصل و تسليم آن نیز واجب است.

(۲) مالکیت بر اجرت به مجرد انشاء عقد حاصل و تسليم آن بعد از عمل واجب است.

(۳) مالکیت بر اجرت پس از انشاء عقد حاصل و تسليم آن پس از شروع به عمل واجب است.

(۴) مالکیت بر اجرت پس از شروع به عمل حاصل و تسليم آن پس از اتمام عمل واجب است.

- ۳۹- کدام عبارت در مورد «عمل اجیر خاص»، درست است؟

(۱) لو عمل لغير المستأجر الأول بعقد اجارة يتخير المستأجر الأول بين فسخ عقده و ابقاءه و عدم استحقاق شيء

(۲) لو عمل لغير المستأجر الأول بجعله او تبرعاً تخير بين فسخ عقده و ابقاءه و عدم استحقاق شيء

(۳) لو عمل لنفسه تخير المستأجر الأول بين فسخ عقده و ابقاءه و الرجوع عليه باجرة مثله

(۴) لو عمل لغير المستأجر الأول بعقد اجارة بطل العقد الأول لفوات المنافع التي وقع عليها

- ۴۰- بنابر نظر شهیدین حکم شرط ضمان در عقد اجاره چیست؟
- (۱) جایز است بهدلیل اطلاقات ادله شروط مطلقاً.
 - (۲) فاسد است و عقد را هم فاسد می‌کند مطلقاً.
 - (۳) شرط فاسد است به خاطر مخالفت با شرع، ولی عقد صحیح است.
 - (۴) شرط فاسد است به خاطر مخالفت با مقتضای عقد، ولی عقد صحیح است.
- ۴۱- لو ظهر فی الأجرة عیب فللاجیر
- (۱) الفسخ او الارش مع عدم التعيين
 - (۲) ان يطالب بالبدل مع التعيين او الفسخ
 - (۳) الفسخ او الارش مع عدم التعيين
 - (۴) لو اختلفا في قدر الشيء المستأجر حلف و في ردالعين حلف
- ۴۲- در صورت غصب عین مستأجرة
- (۱) النافى - المالك
 - (۲) المستأجر - المالك
 - (۳) المالك - المستأجر
 - (۴) المستأجر - النافى
- ۴۳- اجره مطلقاً صحیح است.
- (۱) اجره مطلقاً صحیح است.
 - (۲) اگر غصب قبل از قبض باشد، باطل است.
 - (۳) اگر غصب قبل از قبض باشد، باطل است.
 - (۴) لو تشبثاً و ادعى احدهما الجميع والآخر النصف مشاعاً ولا يبينه اقتسمهاهما
- ۴۴- بالسویه بعد التحالف
- (۱) بالسویه بعد التحالف
 - (۲) بالنسبة الى مدعاهما بلايمين
 - (۳) نصفين بعد يمين مدعى النصف
 - (۴) نصفين بعد يمين مدعى الجميع
- ۴۵- شرایط شهادت، در چه زمانی در شاهد معتبر است؟
- (۱) وقت اجرای حکم
 - (۲) وقت تحمل شهادت
 - (۳) وقت اداء شهادت
 - (۴) وقت حکم حاکم شرع
- ۴۶- کدام عبارت در مورد «رهن» درست است؟
- (۱) یجوز للمرتهن ابیاعه من نفسه مطلقاً
 - (۲) یجوز للمرتهن الاستقلال بالاستیفاء مطلقاً
 - (۳) یجوز للمرتهن الاستقلال بالاستیفاء إذا لم يكن وكيله
 - (۴) لا یجوز للمرتهن ابیاعه من نفسه إذا كان وكيله في البيع
- ۴۷- منظور از اصل و ظاهر بهترتب در عبارت « و لو ادعى المحال عليه فطلب الرجوع لانكاره الدين و ادعاء المحييل، تعارض الاصل و الظاهر » چیست؟
- (۱) عدم دین - وجود دین
 - (۲) عدم اداء - ثبوت اداء
 - (۳) اداء - عدم دین
 - (۴) وجود دین - عدم دین
- ۴۸- کدام عبارت در مورد «عقد مضاربة»، درست است؟
- (۱) اشتراط اللزوم ببطل العقد و اشتراط الاجل يشمر
 - (۲) يصح العقد و ببطل الشرط باشتراط اللزوم والإجل
 - (۳) ببطل العقد باشتراط اللزوم و ببطل الشرط باشتراط الاجل
 - (۴) لا يصح اشتراط اللزوم والاجل فيها و يؤدى الى بطلان العقد مطلقاً

- ۴۹- کدام عبارت در مورد «أسباب بطلان وكالت»، درست است؟

(۱) تبطل بالموت و الجنون و الاغماء و النوم إن تطاول

(۲) تبطل بالموت و الجنون و لا تبطل بالاغماء و النوم و إن تطاول

(۳) تبطل بالموت و الجنون و الاغماء و لا تبطل بالنوم و إن تطاول

(۴) تبطل بالموت و لا تبطل بالجنون و الاغماء و النوم و إن تطاول

- ۵۰- کدام عبارت در مورد «شفعه» درست است؟

(۱) ثبت الشفعة للغائب

(۲) لا ثبت الشفعة في المقصوم مطلقاً

(۳) لا ثبت الشفعة للصبي والمجنون و ثبت للسفيه

(۴) ثبت الشفعة لغير الشريك الواحد على أشهر القولين

- ۵۱- حکم شرط خیار در صداق، چیست؟

(۱) شرط خیار در صداق فاسد است ولی عقد نکاح را فاسد نمی‌کند.

(۲) شرط خیار در خداق فاسد است و عقد نکاح را نیز فاسد می‌کند.

(۳) شرط خیار در صداق جایز است و در صورت فسخ، مهر المثل ثابت می‌شود.

(۴) چون در عقد نکاح، شرط خیار جایز نیست در صداق هم جایز نیست.

- ۵۲- لوادعی زوجیه امرأة فصدقته

(۱) لا يحكم بالعقد لانتفاء البيبة

(۲) لا يحكم بالعقد لانه اقرار في حق الغير

- ۵۳- مبارات در کدامیک از موارد، درست است؟

(۱) عدم كراهة كل من الزوجين مع الزيادة من المهر (۲) كراهة كل من الزوجين مع عدم الزيادة من المهر

(۳) كراهة احد الزوجين مع عدم الزيادة من المهر (۴) عدم كراهة احد الزوجين مع عدم الزيادة من المهر

- ۵۴- کدامیک از موارد، «اقرار صحيح» می‌باشد؟

(۱) لو اقر السفيه بالدين

(۴) لو علق الاقرار بالمشيئة

- ۵۵- لو غصب شاء فاطعمها المالك جاهلاً و لو اطعمها غير صاحبها جاهلاً

(۱) ضمنها الاكل - ضمنها العاصب

(۳) ضمنها المالك - ضمنها الاكل و العاصب

- ۵۶- در صورتی که وارث میت، پدر و مادر همراه با یک دختر باشد و حاجبی نیز وجود نداشته باشد، اموال او چگونه تقسیم می‌شود؟

(۱) دختر $\frac{3}{5}$ و پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{5}$

(۴) به دختر و $\frac{2}{5}$ به پدر و $\frac{1}{5}$ به مادر

(۳) به دختر و $\frac{2}{6}$ به پدر و $\frac{1}{6}$ به مادر

۵۷- الجلد و الجز و التغريب حد الزانی علی رأی الشهیدین.

(۱) الذکر الحر المحسن إذا زنى بضيّة

(۲) الذکر الحر المحسن إذا زنى بمحنون

(۳) الذکر الحر غير المحسن و ان لم يملک

(۴) الذکر الحر غير المحسن لو املك و لم يدخل

۵۸- کدام عبارت در مورد «حد قذف» درست است؟

(۱) لو تعدد المقدّوف و اتحد القاذف فحد واحد

(۲) لو تعدد القاذف و المقدّوف، تعدد الحد

(۳) لو قذف الواحد جماعة بلفظ واحد و افترقو في المطالبة فحد واحد

(۴) لو قذف الواحد جماعة بلفظ واحد و اجتمعوا في المطالبة فلكل واحد حد

۵۹- لو ادعى السارق الہبة حلف

(۱) المالک و قطع

(۳) المالک و لاقطع

۶۰- قتل خطأ شبيه به عمد، در کدام مورد محقق می‌شود؟

(۱) یرمى الجانی حیواناً فيصيّب انساناً

(۲) یرمى الجانی انساناً معيناً فيصيّب غيره

(۳) یضرب الجانی انساناً بما یقتل غالباً فيموت المضروب

(۴) یضرب الجانی للتأديب ضرباً لا یقتل عادةً فيموت المضروب

۶۱- کدام مطلب در مورد «دلیل حجیت سیره عقاو و سیره متشرعه»، درست است؟

(۱) حجیت هر دو سیره صرفاً در گرو اتصال به عصر معصوم است.

(۲) حجیت هر دو سیره علاوه بر اتصال به عصر معصوم در گرو امضا و عدم ردع ایشان است.

(۳) حجیت سیره عقاو در گرو اتصال به عصر معصوم و حجیت سیره متشرعه در گرو موافقت با دلیل لفظی است.

(۴) حجیت سیره عقاو در گرو امضا و عدم ردع شارع و حجیت سیره متشرعه در گرو اتصال به عصر معصوم است.

۶۲- کدام عبارت در مورد «قياس اولویت»، درست است؟

(۱) دلیلی عقلی است و حجیت آن با قاعده ملازمه ثابت می‌شود.

(۲) همان مفهوم موافق است و در صغای اصاله الظهور درج می‌شود.

(۳) قیاسی است که حجیت آن از باب تنتیح مناط و بهوسیله عقل ثابت می‌شود.

(۴) از اقسام قیاس مستنبط العلة است ولی حجیت آن به دلیل خاص ثابت است.

۶۳- مطابق دیدگاه مرحوم مظفر، نفی احتمال قرینه به مثابه رکن حجیت ظهور، بر چه مبنایی است؟

(۱) به بنای عقلایست مطلقاً.

(۲) بنا به حکم عقل است مطلقاً.

(۳) در مورد مشافهین به حکم عقل و در مورد غیرمشافهین به بنای عقلایست.

(۴) در مورد مشافهین به بنای عقاو و در مورد غیرمشافهین به حکم عقل است.

۶۴- طبق دیدگاه مرحوم مظفر، کدام عبارت در مورد «نهی از عبادت» درست است؟

- (۱) یقتضی الفساد لو کان النهی نفسیا و لا یقتضی الفساد لو کان غیریا
- (۲) یقتضی الفساد لو کان النهی تحريمیا و لا یقتضی الفساد لو کان تزییهیا
- (۳) یقتضی الفساد لو تعلق النهی باصل العبادة او جزئها او شرطها او وصفها
- (۴) یقتضی الفساد لو تعلق النهی باصل العبادة او جزئها او شرطها و لا یقتضی لو تعلق بوصفها

۶۵- کدام مورد، حمل مطلق بر مقید نمی‌شود؟

- (۱) اذا كان المطلق مثبتاً و المقيد نافياً
- (۲) اذا كان المطلق نافياً و المقيد مثبتاً
- (۳) اذا كانا متفقين نافياً و مثبتاً و كان المطلق بدليتاً
- (۴) اذا كانا متفقين نافياً و مثبتاً و كان المطلق شمولياً

۶۶- ما هو مقتضى الاصل العملى فى تداخل الاسباب و ما دليل ذلك؟

- (۱) عدم التداخل - الاستغلال البقيني يستدعي الفراغ البقيني
- (۲) التداخل - اصل البرأة في الشك في تكليف زائد
- (۳) عدم التداخل - استصحاب عدم التكليف
- (۴) التداخل - استصحاببقاء التكليف

۶۷- طبق دیدگاه مظفر در مورد «امارة يا اصل بودن استصحاب»، کدام مطلب درست است؟

- (۱) طبق همه مبانی و در همه وضعیتها، استصحاب، اصل عملی است.
- (۲) بنابر استناد به اخبار، اصل عملی تعبدی و بنابر استناد به عقل، اماره است.
- (۳) بنابر استناد به اخبار، اصل عملی تعبدی و بنابر استناد به بناء عقلا، اماره است.
- (۴) بنابر استناد به دلیل قطعی، اماره و بنابر استناد به دلیل ظنی، اصل عملی است.

۶۸- دلالت قول «أَعِدُ الصَّلَاةَ» بر سببیت شک در نهایات دو رکعتی بر بطلان نماز در پاسخ به سؤال از این شک، از کدامیک از اقسام دلالات است؟

(۱) اقتضاء	(۲) اشاره
(۳) تنبیه	(۴) لزوم بین بالمعنى الاخص

۶۹- يعتبر في البحث عن المفهوم الوصف

- (۱) أن يكون الوصف مساوياً للموصوف لا اعم
- (۲) أن يكون الوصف اعم من الموصوف او مساوياً
- (۳) أن يكون الوصف اخص من الموصوف مطلقاً او من وجه

۷۰- کدام عبارت، در مورد «موضوع له صیغه امر»، با دیدگاه مرحوم مظفر مطابقت دارد؟

- (۱) مشترك لفظاً بين الوجوب والندب ولا ترجيح
- (۲) الوجوب جزء من مدلول الامر بدلالة لفظية وضعية
- (۳) ظاهرة في الوجوب من جهت انصراف الطلب الى اكمال الافراد
- (۴) ظاهرة في الوجوب من جهت حكم العقل بلزم طاعة المولى والاباعث بيعشه

۷۱- طبق دیدگاه مرحوم شیخ انصاری، دلالت کدامیک از روایات بر اصل برائت تمام است؟

(۱) الناس في سعة ما لم يعلموا

(۲) كل شيء مطلق حتى يرد فيه نهي

(۳) أيمما أمرئ ركب امرأ بجهالة فلا شيء عليه

(۴) كل شيء فيه حلال و حرام فهو لک حلال حتى تعرف الحرام منه بعينه

۷۲- کدام عبارت در مورد «تعريف خبر واحد اصولی»، درست است؟

(۱) ما لا يبلغ حد الاستفاضة

(۲) ما احتف بالقرائن الموجبة للاطمئنان اليه

(۳) ما لا يبلغ حد التواتر

۷۳- در صورت تبدل قطع و کشف خطای در آن آیا عمل بر طبق قطع، مجزی است؟

(۱) مجزی نیست مطلقاً.

(۲) مجزی نیست مگر اینکه محقق مصلحت واقعیه باشد.

(۳) نسبت به داخل وقت مجزی نیست و اداء در وقت لازم است.

(۴) نسبت به خارج وقت مجزی نیست و در خارج وقت قضا لازم است.

۷۴- «اذا تيقن بعد الله الشخص يوم الجمعة ثم تبدل يقينه السابق الى الشك» هذا مورد قاعدة

(۱) اليقين

(۲) المقتضى و المانع

(۳) الاستصحاب القبيحى

۷۵- ما هو الدليل على حجية قول اللغوى على قول الشيخ المظفر؟

(۱) السيرة المبشرة في الرجوع باهل الخبرة في اللغة

(۲) بناء العقول على الرجوع الى اهل الخبرة في اللغة

(۳) حكم العقل بوجوب رجوع الجاهل الى العالم

(۴) الاجماع قائم على الاخذ بقول اللغوى

۷۶- معنای جهالة در آیه «آن تُصِيبُوا قوماً بجهالة» مطابق دیدگاه مرحوم مظفر چه فعلی است و چه تقابلی در آن است؟

(۱) بغير علم - التضاد

(۲) عن جهل - النفيض

(۳) بغير حكمة و تعقل - السلب و الإيجاب

(۴) بغير حكمة و تعقل - العدم و الملكة

۷۷- فعل المعصوم عليه السلام بحكم كونه معصوماً يدل على و تركه يدل على

(۱) الاباحه - عدم الوجوب

(۲) الوجوب - الاستحباب

(۳) الاستحباب - الاباحه

۷۸- ما هو مذهب المشهور في التعدي عن المرجحات المنصوصة؟

(۱) وجوب الاقتصار على المرجحات المنصوصة

(۲) التفصيل بين صفات الرأوى و بين غيرها

(۳) الترجيح بكل مزية توجب اقربية الاماره الى الواقع نوعاً

(۴) وجوب الاقتصار على استفاده عموم الترجيح من الاخبار

- ۷۹- إنَّ القياسَ فِي نَفْسِهِ لَا يُفِيدُ الْعِلْمَ بِالْحُكْمِ لَأَنَّهُ
- (۱) لَا يَحْمِلُ الْفَرْعَ عَلَى الْاَصْلِ فِي الْحُكْمِ
 - (۲) لَا يُسْرِي حُكْمَ الْمَقِيسِ عَلَيْهِ إِلَى الْمَقِيسِ
 - (۳) لَا يَثْبِتُ الْحُكْمَ الثَّابِتَ فِي الْاَصْلِ فِي مَحَلِّ الْفَرْعِ
 - (۴) لَا يَتَكَفَّلُ ثَبَوتُ الْمَلَازِمِ بَيْنَ حُكْمَ الْمَقِيسِ عَلَيْهِ وَ حُكْمَ الْمَقِيسِ
- ۸۰- نظر مرحوم شیخ انصاری در مورد استدلال به آیه «ما کنَا مَعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا»، کدام است؟
- (۱) بعث رسول به حکم عقل بیان تکلیف است ولی عذاب، اختصاص به عذاب اخروی دارد.
 - (۲) بعث رسول کنایه از بیان تکلیف دارد ولی عذاب، اختصاص به عذاب دنیوی دارد.
 - (۳) بعث رسول کنایه از بیان تکلیف و شامل عقاب اخروی نیز می باشد.
 - (۴) بعث رسول بر پایه قاعده لطف دلیل بر نفی عقاب اخروی است.
- ۸۱- بنابر نظر مرحوم شیخ انصاری کدام مورد، بیانگر نسبت قاعده وجوب دفع ضرر محتمل (بنابر اینکه مراد از ضرر محتمل عقاب محتمل باشد) با قاعده قبح عقاب بلابيان است؟
- (۱) ورود قاعده قبح عقاب بلابيان بر قاعده وجوب دفع ضرر محتمل
 - (۲) ورود قاعده وجوب دفع ضرر محتمل بر قاعده قبح عقاب بلابيان
 - (۳) حکومت قاعده وجوب دفع ضرر محتمل بر قاعده قبح عقاب بلابيان
 - (۴) حکومت قاعده قبح عقاب بلابيان بر قاعده وجوب دفع ضرر محتمل
- ۸۲- نظر مرحوم شیخ انصاری و مرحوم مظفر، به ترتیب در مورد «استصحاب» چیست؟
- (۱) تفصیل بین احکام عدمی و وجودی / حجیت مطلقاً
 - (۲) تفصیل بین احکام وضعی و تکلیفی / حجیت مطلقاً
 - (۳) تفصیل بین شک در مقتضی و شک در رافع / حجیت مطلقاً
 - (۴) حجیت مطلقاً / تفصیل بین حکم شرعاً کلی و غیرکلی
- ۸۳- القاعدة الاولیه في تعادل المتعارضین و القاعدة الثانية عند صاحب كتاب اصول الفقه.
- (۱) التساقط - التوقف
 - (۲) التخيير - التوقف
 - (۳) التساقط - التخيير
- ۸۴- المقوم في ظهور الكلام عند اهل المحاجة
- (۱) الظنـ الفعلى بمراد المتكلم
 - (۲) الكشف الذاتي عن مراد المتكلم
 - (۳) عدم الظنـ بخلاف مراد المتكلم
- ۸۵- موضوع البحث عن الشهرة في مبحث الحجية في علم الاصول و هذه الشهرة
- (۱) الشهرة العلمية - حجة
 - (۲) الشهرة في الفتوى - حجة
 - (۳) الشهرة الروائية - ليست بحجة
- ۸۶- بنابر نظر مرحوم شیخ انصاری کدام عبارت در مورد تقديم اشارات بر اصول عملیه شرعیه درست است؟
- (۱) يرتفع موضوع الاصول بعد ورود الادلة الظنية
 - (۲) دليل الاماره نزل شرعاً منزلة الرافع فهو حاكم على الاصول
 - (۳) دليل الاماره رافعاً لموضوع الاصول و تخصيص له
 - (۴) دليل الاماره يعارض الاصول و يختص الاصول بالدليل

۸۷- عبارت «اذا كان الخاص مجملأ سرى اجماله الى العام لأنّ ما عدا الخاص غير معلوم»، دليل بر عدم جواز تمسك به عام در کدام یک از موارد است؟

۱) في الشبهة المفهومية إذا كان المخصص متصلًا

۲) في الشبهة المصداقية سواء كان المخصص متصلًا أو منفصلًا

۳) في الشبهة المفهومية في الدوران بين المتبادرتين إذا كان المخصص منفصلًا

۴) في الشبهة المفهومية في الدوران بين الأقل والأكثر إذا كان المخصص منفصلًا

۸۸- ما هو المحكم في الاصطلاح؟

۱) هو النص و الظاهر

۲) هو النص و قطعى السندي

۳) هو قطعى الدلالة فقط

۸۹- کدام عبارت در بحث اجزاء در امارات و اصول، پس از کشف خطا به حجه معتبره، مطابق نظر مرحوم مظفر است؟

۱) اجزاء در موضوعات و احكام بنابر اجماع امامیه ثابت است.

۲) در موضوعات اجزاء حاصل است و در احكام اجزاء حاصل نیست.

۳) در موضوعات خارجیه بنابر مشهور و در احكام بنابر قاعده اولیه اجزاء حاصل نیست.

۴) اجزاء در موضوعات بنابر قول مشهور و اجزاء در احكام به اجماع امامیه ثابت است.

۹۰- اختلاف آراء در تبعیت قضا از اداء، مبنی بر کدام مبحث است؟

۱) دليل لا يترك الصلاوة بحال

۲) دلالة الامر على المرة او التكرار

۳) استفاده الاطلاق من التوقيت هو وحدة المطلوب او التعدد